

[Svend Jørgensen.]

handling i en kommission, idet det ikke blot og bart er et spørgsmål om lige løn for mænd og kvinder, men også kræver en undersøgelse af arbejdets karakter, altså om der virkelig er tale om „lige arbejde“. Derimod forekommer det mig, at der er enkelte spørgsmål, der er mere ligetil og derfor ikke skulle have nødig at vente på en kommissions lange og grundige overvejelser, og det er selve forskellen i reguleringstillæg og andre tillæg for gifte, ugifte og samgifte. Dette spørgsmål har været drøftet så ofte, og alle kan se det uretfærdige i, at forskellønnen stadig oprettholdes, men til dato er der kun sat nogle smålapper på, dengang vi i maj 1952 ændrede loven om det midlertidige løntillæg og derved samtidig gjorde et indhug på den såkaldte nivellering. Men det er alligevel sådan, at en ugift assistent på ældste løntrin pr. måned får udbetalt ca. 100 kr. mindre i løn og tillæg end sin gifte kollega for samme arbejde, og her er det lige meget, om det er mænd eller kvinder, det drejer sig om. Er assistenten kvinde og gift med en tjenestemand, der befinder sig på et lidt højere løntrin end hun, får hun pr. måned ca. 165 kr. mindre, end hvis hun havde været gift med en grosserer eller landsretssagfører. Enhver må da kunne se det meningsløse i dette. Ja, alle udtaler da også, at de kan se det, men alligevel skal tjenestemændene blive ved med år efter år at trækkes med disse bestemmelser.

Der er allerede fra folketingets side skudt en breche i selve den urimelige forskelsløn for gifte, ugifte og samgifte ved lov af 31. marts 1953 om distriktsjordemødre, hvor man helt har afskaffet forskellønnen, ligesom der i statens overenskomst med civilingeniørerne heller ikke gøres sådan forskel.

I den senere tid har pressen slået til lyd for, at det ville være rimeligt og retfærdigt, om enkemanden fik pension efter sin afdøde ægtefælle som en simpel ret. Den kvindelige tjenestemand har dog på lige fod med sin mandlige kollega betalt sit pensionsbidrag. Ligeledes er der noget anstødeligt i, at en gift kvindelig tjenestemands død ikke medfører efterløn til manden, ja, end ikke udbetaling af de indbetalte pensionsbidrag. Disse sidste spørgsmål henstiller jeg til over-

vejelse for den kommende lønningskommission.

Jeg går også ud fra, at kommissionen vil behandle spørgsmålet om nivelleringen, og at man samtidig vil se på aflønningen af de dårligst stillede tjenestemænd som postbude, landpostbude, portører o. lign., altså dem i 14.—16. lønningsklasse, hvis forhold nok kunne trænge til en forbedring.

Jeg har dernæst en sag, som jeg gerne vil bede den højtærede landbrugsminister give nærmere oplysninger om.

På Nordfalster er der i disse dage stærkt røre om en udstykningssag. I Egelev i Nørre Vedby kommune har staten i kraft af forkøbsretten overtaget en gård på 82 tdr. land. Der er fra gården skaffet tillægsjord til tre husmandsbrug, men det var ventet, at syv husmænd ville få tillægsjord fra den nævnte gård, og det er den omstændighed, at de sidste fire ikke er kommet i betragtning, der har rejst kritikken på egnen.

Efter min mening måtte der, bl. a. under hensyn til gårdens areal, have været mulighed for at skaffe alle syv husmænd tillægsjord, og jeg er enig med de mange, der beklager, at dette ikke er sket. At jeg ikke er ene om denne opfattelse, viser den kendsgerning, at det stedlige jordlovsudvalgsmedlem havde indstillet, at alle syv husmænd fik tillægsjord. Det har været nævnt, at gården var for dyr — 375 000 kr. for 82 tdr. land — og at statens jordlovsudvalg kom til at sætte penge til, når den gjorde sin forkøbsret gældende. Dertil er at sige, at skal der udstykkes på Lolland-Falster, må statens jordlovsudvalg betale den gængse pris på egnen. Desuden var de syv husmænd villige til at betale tillægsjorden med indtil 4 000 kr. pr. td. land.

Jeg vil derfor anmode den højtærede landbrugsminister om en redegørelse for denne sag, og hvis den ikke er endeligt afgjort, vil jeg indtrængende henstille til ministeren at anvende sin myndighed til at få en anden udgang på sagen, således at der afgives tillægsjord til de syv husmænd, som havde ventet at få jord fra den pågældende gård og nu er blevet bittert skuffet.

Endelig er der et spørgsmål af overordentlig stor aktuel interesse, som jeg vil bede den højtærede trafikminister udtale sig om. Det er spørgsmålet om fugleflugts-